

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.
Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sñyorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Prosnya!

V-zgornji Petrôvci juniusa 29-toga dr'žáni evang. sinyôrski gyülês je ednoglaszao dokoncsao, ka evang. Diacski Dom presztraniti dá, steroga dela szpelávanye je na vödebráno upravnistvo zavüpaó. Tak miszlimo, ka bi od etoga szpráviscsa potrêbcsine i na evangelicsanszko vadlűványe gledôcs velike znamenitoszti eto pôt gúcsati, vísesnye delo bilô. — Evangelicsanszka cérkev sze je od zacsétka mao vucsécsa cérkev zvála. Verníkov preszvetsenye i kulture rászürjávanye je bio i jeszte nyé cil, za steroga volo je vszigdár na tom bila, da sze mladézni prilika ponüdí zevcsenoszt szí oszvojití i dühovne szvoje szpodobnoszti vöosznôviti. V-prvési cajti, gda szo escse od nász dalecs bilé szrêdnye solé, szo nisterni vrêli verníci fundátie nasztavili v-Soprôni (Farkas, Gombóc, Berke János) i tak poléhsali nasi mladéncov solárivanye, ali zdâ, gda je táposilanye o'zmécsano, i da eti domá mámo gímnázium, je nevkleknyena, szvéta dúznoszt vszákoga evangelicsanca, kí kolicskáj lűbi szvojo szv. mater cérkev, naszledüvati verevrêli ocsákov példo i pomágati szziromaske sztáve, dobre pámeti i dobroga znásanya evang mladénce pri oszvojenyi zevcsenoszti podpérati, tak da nazevcenoszti presztori nasi evangelicsanszki verníci, kak je tô v-prvési vrêmenaj bilô, vu prísesztnom vrêmeni tüdi vodijo i tak szvojoj cêrkvi, kak vu szvetszki poszljaj národi, krvi szvojoj na szlűzbo bodejo.

Ev. D. Dôma upravnistvo je povéksanya delo vu Bo'zem iméni zacsnolo. Zacsnolo je z-onim krepkim trôstom, ka ga nase evangelicsan-

szko lűdsztvo neosztávi, i nenihá brezi podpéranya, nego eden vszáki vernik hito bode pôleg premôcsi ete szvéti cil, eto jedíno evangelicsanszko lűbézni szpráviscse na obládnoszt pozdignoti. 25.000 evang. düs 'zivé v-Prêkmurji, csi vszáki doprineszé, ka je odnyega mogôcse, na vszákó düso malo príde. Na nase pohodníke, na szvoj odvêtek pa tákso szvéto ôrocsíno nihámo, za stere volo do jezere blagoszlávlale práh nas i zahválnó szí miszlile i szpomínale vrêloszt naso.

Dobrovolne áldove prék vzeme vszáki ev. dühovnik ali vucsitel. Náimre pri prilíki szilja pobéranyi, proszimo áldove tak vu naturiálíjaj, kak pénezne zôszeb, zôszeb. Pri zídanyi foringe, pêske delavce, pri obravnanyi pomáganye. Proszimo prémocsnése nase verníke zôszebno: trsztce, ostarjásé, kmete i mestre, ké je Bôg bole oblônáo ná sze szpomenéjo z-rêcsi Jezusovi, ka je vszáki z-dobre vôle dáni dár Bôgi prijéten. Sto 1000 d. gotovi pénez, csi bár nê naednôk (v-vecs táljaj tüdi) aldüje, nyegovo imé sze na szpômenek vu sztêno posztávlénaj mramornaj tábli, ta ménsa darila pa vu zláti knjaj ovekivecsijo. Gori oproszimo gmajn voditele: dühovnike, vucsitele ná verníke z-predgance pozovéjo gori i 'znyimi szpoznajo té szvéti cil. Kurátore i vrêle kotrige gmajnarov na ti drügi pobüdjavanye i k-koncevi vse verníke pobo'zne, kí vero szvojo na szrdcé noszijo.

Pri etoj prilíki naznanimo naso nezgovorno zahválnoszt Kri'zevcsarom, Peszkôvcsarom, Sálóvcsarom, Hodoskim i Domajnkisevcszkim verníkom, kí szo kak pri eti redôv píszanyi csűjemo, k-cêlomi rusti potrêben lész dobrovolno darúvali, vöszteszánoga k-zeleznici posztaviti obecsali.

Trôstamo sze ka i Petrôvszka postena gmána tüdi szvedôsztvó vcsiní od vrêloszti szvoje i mogôcse aldûje, stera szmo odnyé proszili.

Na szvéto naso mater cérkev, na vsze pobožne dobrosinitele i verníke nase Boží blagoszlov proszivsi osztánemo.

Murska Sobota 1925 aug. 7.

Z-postüvanyem:

BENKO JÓZEF **KOVÁTS STEVAN**
sinyôrszki inspektor. sinyôr.

Podpèrajte Diacski Dom! Pobèrajte i darûjte dáre,

vê znáte Goszpodna rêcs: » . . . kakoli szte vcsínili ednomi z-eti bratov moji ti náj ménsi, — meni szte vcsínili« — (Máté 25,40.); rávnotak apostola rêcs: » . . . ki zná dobro csiniti i necsiní, grêh nyemi je«! (Jak. 4, 17.)

Voditelje i lüdsztvo.

„I je mrmralo lüdsztvo prôti Môzesi“ (II. Moz. 15, 24.) V-nemirovnom cajti 'zivémo. Nezadovolnoszt, mrmranje mantrá dïso lüdém, Vu etaksem nemirovnom cajti je delo voditelov tüdi doszta te'zkêse. Lüdsztvo vu szvojoj nezadovolnoszti je hitro nágibno vszâke nevôle zrok na voditele tiszkatí i prôti nyim mrmrati. Nájdejo sze escse rázlocсно féle nepraviczni i brezpod-

govorni zapelâvci, steri nezadovolnoszt lüdi tüdi povêksâvajo z-szvojomí nenâvidnimi recsâmi i z-szvojev brezlübêznov szôdbov.

Známo toti prevecs dobro, ka szo voditelje nê brez vszâke hibe; oni szo tüdi z-vnôgov krhknosztjov obtersení lüdjé. Escse jaj bi nyim bilô tô, csi bi vszâki szamo dobro gúcsao od nyih. Ali nigdâr je nê sztalô tô, ka vszâke falinge i nezadovolnoszti zrok lí pri voditeli moremo iszkati. Prôti tomi bi z-'zitka knige i z-historije sztô i jezero péld znali naprêprineszti. Szamo nisterne imenûjemo. Nê je mrmralo lüdsztvo szamo prôti Mojzesi, ki je je z-te'zkoga robsztva vu obezsano zemlô pelao, nego tüdi prôti vszâkomi božemi poszelniki, kí szo lüdsztvo z-grêha robsztva na szlobodscsino bože szinovcsine meli pozványe szprâvlati. Eden Eliás prorok etak velí pri szlêdnyem határi szvojeja be'zája: „Veliko 'zaloszt mam za volo Goszpodna, za Bogá seregôv, ár szo osztavili tvoj zákon Izraela szinôvje, tvoje oltäre szo szporúsili i tvoje proroke z-ro'zjom szpomôrili, i szamo jasz szamszaméren szem osztao i mené tüdi na szmrt iscsêjo“. — Lüdsztvo na kríz prebije Božega jednorodjenoga Sziná i na szlobodscsino posztâvi Barabás lüdovmorca. — Pavel apostola szo niki liki Bogá molili, drúgi szo ga kamenüvali. — Vu historiji cslovecse civilizâcije ednôk na nájszvetlêsem voditelszkom meszti sztojêcse gresko lüdsztvo szvoje nájbôgse szini

Podlisztek.

Kaple vodé.

(Isztinszka pripovêsz. Poszlov. Fliszár János.)

(Nadaljâvanye)

'Zenszka sze je gori zmogla. Ozdrâvila je z-bodlâji. Boža milosztza jo je obarvala. Ali ka nyê je valâlo szirôti! Môz je te prvêsi osztano, vészí szmêt, hüdobnyák i nyéna szramota. Vszâki krajcar vu ostaríjo odneszé. Ka má na nyô i na deco csakati?

— Oh bár bi mrla! Zácsa sze sztarati britko jocsécsa.

— Rávno te je zacsûla vônê pianca peszem:

— »Ruklaszta je eta ceszta . . .«

Tô szlabo 'zenszko szo nezgovorni csemérje obisli. Premiszlila szí je sztrahsno sztâvo, pretekôcsi beteg. Pred dûhovaini ocsâmi nyê je sztâla tá dobrôte puna goszpodína, stera jo je vu betégi poglêdnola, vrâcsiti dála, deci od dnéva do dnéva

'zavis poszlâla; szpomenôla sze z-plemenitoga goszpodína, steri je nyénoga bojdikaj znâsanya mo'zá milüvâjôcs, znôva i znôva vu podporo vzéo, szlüz, delo nyemi dao i zdâ pred nyôv sztoji té klantos i nyihovoga nâjvêksega dobrosinitele pszûje, ogrizâva, nâgnûsznêso nezahválnoszt kâze za zájem vzéti dobrôt . . . Ni rávno zdâ sztôpi v-hízo té tepes, z-lamp nyemi szmrdí palinka, Bogá preklínyajôcs sze premetâva po hízi, prôti nyê sze klâti; znâbidti de jo pá bio, kak je tô 'ze ednôk vcsino, ka je jo bantüvao po gori ozdrâvlenyi i znôva v-posztelo pride, v-grob jo szprâvi pred cajtom od drôvne decé. Cágloszt obszéde med mantrami sze trápjâcso szirôto 'zenszko, pred ocsmí nyê kmica grâta, pamet okmicsi, betéžno szrdcé sze nyê malo nerazpôcsi, roké z-jâjkricsom pred odbesznoêse lecajôcsim mo'zom prôti vküp potégnyenoi deci podrézcsa, na mrzel kelnati szrdtél vküpszpâdne. Deca k-nyê be'zijo, jocsécs, szkuzécs sze na nyô pokrîjejo, obrâz nyê glâdijo, roké kûsûjejo, szrdcétrâpécsi jocs, cvil zide z-vszâkoga vûszt:

— Mama nasa, mama nasa!

z-csrêpvotíranym na szmrt i v-pregnansztvo vrže. — Rávno pred 400 létmi je nemsko lüdsztvo në poszlúhsalo na szvojega proroka, na Luthera, nego na zepelávce i vö je vdárla ona, 'zalosztvoga dokoncsétka, pávrov bojna . .

Ali nájbole je 'zalosztvo, ka sze pred ocšivesznosztjov ogrízáva, razlácsa od dományi vere nase on celö máli racsun nasi cérkevni voditelov, kí med lüdsztvom z-plügom isztine orjéjo, ki vu znanosztí szvoje podgovornosztí delajo za církev. Jemlé sze môcs nyihovoj rêcsi i blagoszlov nyihove csészti.

Nê dávno szo eden sinyôr na szvojój instaláciji pravili, csi sze voditelje z-málim prezmênym szrécšajo, tomi zrok je, ka vu szvojem deli nemajo pomocsníkov. Z-voditelmi sze tiszte gmáne grízéjo, gde ali voditelje ne csiníjo nika, ali gmána ne csiní nika. Pri nasz z-vnôgov lübéznosztjov i z-velikim szebé gorialdüvanym szamo nikaj voditelov dela kaj. Lüdsztvo sze zadovoli z-lépimi cerkvámi, z-viszikimi törmi, z-donécsi-brnécsimi zvonámi i z-tím, ka létno zvolno-nezvolno dácsó doliplácsa. Ali bár sze vecs zvonôv glász csúje, kak v-prvésem cajti, dönok je vedno ménye vréli Bogá molitvárov. vere, evangelioma, Krisztusa zásztavo nosztitelov, kí bi batrivno vadlúvali: „Nê me je szrám Evangelium Krisztusov, ár je bo'za môcs na zvelicsanye vszákomi vervajôcsemi! (Rim 1, 16.)

Vu nasoj sinyoriji bi vecs kaplánov, katehetov. vecs znotrésnye míszie delavcov tüdi potrebüvali. Zvön toga bi sze vszi od máloga do velkoga tak mogli csütiti, kak Bo'zi safarje, naj bi prav cvetécsi církeven 'zítek mogôcsi bili sztvoriti.

Rim. katholicsanszkoj církvi vszepovszédik na szlú'zbo sztojjo varivácske; ne sztojjo szamo na predganci, nego med lüdsztvom, vu parlamenti lüdsztva, na szpráviscsaj lüdsztva, na placaj, na cesztáj. Vszepovszédik sze lehko nájdejo, Jaj nam csi etakse varivácsce, sztrázáre moremo sztrádati.

Szkoron od nedele do nedele, kak cstémo, edem-edem novomésnik sztôpi tam vu szlú'zbo církvi; zvöntoga szo vu delo církvi posztávleni mô'zje i 'zene v poszebni drústvaj; mladénci i devojke, kak orli i orlice, mála deca 'ze pod lépim vodsztvom solszki szesztér. Dela tam vszáki, ali csi 'ze nê, dönok ne rúsi Zídajo szí nêve církvi z-lásztne môcsi, szkoron obri môcsi, pa szo oni v-preminôcsem nê bili navajeni takse szkrbí nosziti. Tam vu vszáko delo drúgoga i drúgoga delavca májo posztaviti, prinasz eden vszefelé delo szaméren more odprávlati i escse vu tom ga vnogokrát malenkosztí násztaji scséjo zadrgávati od sztráni taksi, od steri bi pravicsno lehko pomôcs csakali.

Csütimo, szlabi szmo, ali sztraslivi nê. Zbo'znoszt nász v cágloszt nevrže. Nasa düsna-

Té neszrámni pijánec je na edno megnyene z-ômotnosztí pá k-szebi prisao, kak ono gojldno, gda jo je obetézáno v-poszteli naisao. K-nyê je sztôpo, doj poklekno, z-decé rôk jo je vövtgrno, gori jo je zdigno v-nárocse, v-krilo jo je k-szebi sztiszo i poiméni zvaó.

— Povrni sze k-szebi, zbüdi sze drága tüvârisica moja! Szamo escse ednôk mi jo nazâ dáj míli Bôg!

— Dáj nam jo nazâ, míli Ocsa! Právijo za nyim jocsécsa deca!

I oh míli Bôg, te vekicsen szmileni nebeszki Ocsa je poszlúhno grêhsnoga ocsé i nedúzne decé prosnyo.

Pomôcs je poszlaó pá vu etoj hízi bodôcsoj neszrecsnoj dr'zini. Doktorí je v-pamet prislo, ka escse ednôk poglédne tó z-betega pomali sze otáv-lajôcso 'zenszko. Rávno vu onom megnyeni je sztôpo vu hízo, gda szo deca jocsécs i mô'z v-

düsi genyeni sze molili k-Bôgi za csüdno pomôcs. Z-nísternimi recsámi szí je dao povedati to zgod-jeno, potom jo je v-posztelo dao djáti, okôli szrd-cá ribati zacšno, níkse mocno vrásztvo k-nôszí podr'zao. Dúge minute szo pretekle, dokacs szo sze nyê vúsztá malo genole, szlab zdüháv zísao szprsz i ocší sze nyê ôdprle

Szirotnoj deci je pá nazâ dao mater te do-ber, milosztiven Ocsa nebeszki.

(Nadaljávanye pride.)

Szpravte szí „Vsze je dobro, csi je konec dober“ kní'zico, v sterój na 80 sztráni návucsne, vero krepécse lépe pripovészti nájdete po nasem jeziki. Dobi sze pri vszákom dühovniki, kántorvucsiteli i v Prêkmurszkoj Tiszkární. Cêna 5 Dinárov; siritelom popüszt.

vészť je csiszta i zató tüdi med mrmranyem z-pozdignyenov glavôv veszélo szi miszlimo na recsi nesega Zvelicsitela: „Blá'zeni szte, gda vász pszúvali i preganyali bodo, i gúcsali bodo vszo húdo rêcs prôti vam la'zêcsi, za mojo volo. Radújte sze ino veszélte; ká je vas nájem veliki vu nebészaj. Ar szo tak preganyali i proroke, kí szo pred vami bili.“ (Mt. 5. 11. 12.)

Kí Bogá poznajo, szo ponízai; kí szamoga szebé poznajo, nemrejo :: :: bidti gizardávi. (Flavel). :: ::

Nase sinyoríje szpráviscse.

Sinyoríje inspektora topeo, od cêrkvi lúbéznosztí prehodjeni odprtni govor je obcsno odobroványe vöodmêno, i je szkoncsano, ka sze v-szvojoj cêlosztí vu napíszek more vzéti.

2. Kováts Stevan sinyôr konstatírajó, ka je gyúlêš pôleg E. A. vorcanov vküppozváni i gledêcs na vküpszpráveni poszelníkov racsún, szkoncsanya szpodoben. Za poveritele szejé napisznika Hima Sándor dühovnika, Dr. Vucsák Stevan inspektora i Paulik János kántorvucsitela oproszió.

3. Pred dnévním redovékom sinyôr naznányajo, ka szo Dr. Popp Zágrábszki sinyôr telegraficsno poszlali szvoj topeo pozdráv vszém eti vküpszprávením verebratom, na sinyoríje szpráviscse Bo'zi blagoszlov proszêcsi, 'zalújejo, ka za volo drúgoga szilnoga poszla nemrejo na szejí osobno taovzéti, kak szo pa nakanili.

Szpráviscse za dobroszpádjeno szpominánye lépo zahválnoszt vadlúje.

4. Sinyôr vu naszledúvajôcsem posztávijo pred gyúlêš szvoje létno naznanenye.

Siyôra naznanilo od sinyôrie ravnanya v-1924—25-tom leti. Mojega naznanenya prva rêcs je zahválnoszt proti goszpodnomi Bôgi, kí je máli racsun nasi dühovnikov i kántorvucsitelov zd. ávje vu premínôcsem leti obarvao i vu nyihovom teskom pozványi krepio, tak da z-szvétoğa píszma recsámi lehko právimo: Eti szmo, Goszpodne, vszi, na ké szi pôleg Jezusovoga szvétoğa zravnanya prêkmurszke evangelicsanzke szv. materé cêrkvi verníkov dühovno ravnanye i hránenye zavúpao: eden je nê z-nász preisao.

Boj, steri od ocsákov nasi za na evangeliom grünt posztávlene szvéte vere obdrzánya i potrdjenja volo tecsé, je za poménkanya máloga racsúna delavcov preteski i prôti ovim drúgim veram zadržávani. Példo denem, ta bogata kath. szv. m. cêrkev v-Szoboti zvôn dühovnika trí od drzáve placsváne katekhete, pomocsne dühovnike, baráte, apatice má vu goszpodnovi goricaž za delavce, osznávla, potrdjáva vu szvoji verníkov szrdcáj k-veri drzánya obcsútnoszt: tecsasz mí evangelicsanje z-edním cslovekom ménimo teliko odpraviti. kak ti ovi z-dosztimi; od drzáve na verszke cile nedobimo nika i pa csi bi rávno dôbili, tomi bi haszka nebi vzéli, ár nemamo na tô szposzobleni mó'zov, stere bi na bojiscse tla posztavili. V-etakso formo je i vu Motvarjevci po drzávi osznovlêno evang. kateheta meszto za volo zmenkanya aspiranta nadúze prážno moglo osztáti.

Pri etak teskoj sztávi nase szv. cêrkvi sze v-prvoj vrszti k-vam obrném, z-menom szlú'zêcsi dühovni túvárisje: opominájôcsi i proszêcsi vász: odprávlajmo povnôzane nase cêrkevne poszle i szkrbí verno, brezi zámüdnosztí z-nepoménkanov zdrznosztjov. Nepoménkajmo escse i teda, csi rávno od oni, za ké sze trúdimo, szvoje mocsí i szebé gori aldújemo, nezahválnoszt vdáblamo. Ono szvétoğa píszma opominánye mêmo nesztanoma pred ocsmí: „Bojdi veren notri do szmrti i tebi dam 'zitka korôno.“

Potom sze i k-vam obrném, prêkmurszki evang. verníci; ví máli, ali na vnôga pozváni sereg! Ne szpozábte sze, ka sze nasa dühovna hranitelkinya, nasa dühovna mati, evangelicsanzsžka szvéta vera vu velikoj nevarnosztí vrti.

Zacsnolo sze je dús ribicsivanye, náimre vu oni krajínaj, gde szo verníci brezi pasztéra. Nasi redôvje sze rêcsíjo. Nas sztan je na koc-ki! Ednôk nê szamo pred Bôgom mamó racsún dati od dêl nasi, nego nasi pohodniki, nas odvêtek i príгода szôd bodo drzáli ober nász: jeli szmo teski hípov opominánya prerazmeli? jeli szmo na evangelicsanzsžke cêrkvi obarvanye z-szvoje sztráni vsza potrébna doprineszli? naj nyô obdrzímó i te ocsákov z-velíkov zdrznosztjov obarvani i ôrokúvani drági nebeszki kincs, evangelicsanzsžko szvéto vero obarjemo i prêk dámo pokolényi szvojemi, ali je pa nasa nemáratnoszt i zámüdnoszt bíla tüdi toga zrok, csi

vgászne na evangelicsanszko zvelicsanye pela-
jôcsi poszvêt vu Prêkmurji?!

Vküp mámo dr'zati i nase szv. vere med
pecsínami plavajôcsi hajôv z-csednim naprêvi-
dényem, z-lübéznosztjov tak ravnati, da sze on
vu pogübelne sztrmce nevdári i nevtoni.

II. Z-preminôcséga leta znamenitési pripet-
jáj mam naprêprineszti, ka je vláda i od nase
sinyoríe notri szproszila církevno statistiko.
Vô szem pokazao, ka vu vszákôj gmajni kelko
verníkov jeszt, kakse národnosztí szo, sto nyim
je dühovník. Notri szmo mogli poszlati vszákô-
ga dühovníka pozváni líszt i tüdi nasa'zelénya i
to'zbe. Tô statistiko szem odposzlaô 1924. szept.
18-ga. Na verenávuka ministra ono pítanye :
kelko podpore i na koj potrebúje nasa sinyoríja?
szem szept. 27-toga ete odgovor poszlaô, tô je
tô proszo szem - na sinyoríje ravnanya sztroske
15 jezero; trém obstonkanim gmánam, kakti :
Hodos, Domajnsovci i Dolnja Lendava, od steri
je pri razmejítvi vecs veszníc odtrgnyeno. za
povrnénye kvára létno 30 jezero : na szíromaski
gmajn létno zmáganye 30 jezero ; na Diacski
Dôm létno podporo 50 jezero din. Tekôcséga
leta januára mészeca szlédnye dní prinasz bo-
dôcsi goszp. Dr Pirkmajer velikispan szo k-szebi
dáli pozvati vecs evang. dühovníkov ino inspek-
torov i odnyí szo sze informírali i poszlúhnoli
nase 'zelénye, proszili szo, da vsza vu píszmi
vu dvá exemplára szpíszano, ednoga na nyihov,
toga ovoga pa na Vucsénya návuka ministeriuma
racsun notri poslema, stero szmo mártiusa 4.
v-ednom memorándumi k nyim odposzlali.

Na vsza e a szmo do dnésnyega vréména
odgovora nê dôbili. Ali csi glédamo on po-
ló'zaj, ka v-Horvatskom 'zivôcsi nasi vere brat-
je od zacsétka lét mao na priszpodobne cíle
dr'závno rédno podporo vdáblajo, nam jus dá
na onoga nasega 'zelénya odkrito vönaznanénye,
ka vu ednoj dr'závi vküp 'zivôcsi sze pôleg
ednáke mere májo obravnávati, záto porácsam,
da sze tá naôpacnoszt, i nász zametávanye
odsztрани. na stero gledôcs tô vküpszedécsemi
'zina: i naznanimo, proszivsi, da mogôcse etakse
nepravice sze po nyega szredsztvi odnász od-
vrnéjo.

(Nadaljávanye pride.)

Podpérajte „Düsevni Liszt!“

Toldia Sztaroszt i Szmrt.

Piszao: Arany J., poszlovensco: Kardos J.

III. Szpêv.

(Nadaljávanye.)

Lüdsztvo zadovolno kiva endrügomi,
konca kraja nega juvkanyi vnôgomi,
k Toldii sze tiszka. tere ino ríva,
i szvekla goszpoda 'znyim navküp radiva.
Drügi pa okôli vzemejo Benceta,
szkoro merjé, tak je rad zdaj, sztára csonta :
»pravo szem, sze hváli, kaj de tô zevszega!«
pa je nê pravo on nigdar kaj táksega.

V rôke szi szégajo, i szpitávajo sze :
ej no Bence bácsi, jeli znáte escse,
gda szmo eti i tam . . . ?« i právijo taksa,
z koj je nigdar nê csüo dober sztarec doszta.
„Kak sze máte Bence ? 'ze vasz komaj poznam;
selma, vam vész dá král, tô ocsiveszno znam,“
„vrédni szte ví na tákse, bôg vasz naj pomága,
vasa szlú'zba vrédnoszt edne vészi vága.“

Bence bogme nê znao, v steri kraj bi glédao,
ni telko rôk nê meo, ká bi je vszém pôdao,
vúszti bi tüdi mogao vecs pétdeszét meti,
da bi pítanya vszê znao zadovolíti.
Li gléda, szmejécs sze, gde eszi, i gde tá,
z lévov med gombami na menténi brbrá.
dészna pa med lüdsztvom z rôke v rôko hodi,
oszípan z radosztjov szírmák zgora szpodi.

Nê popüsztí lüdsztvo, klácsi sze i tiszka
nê kaj bi rédno slo, vsze vecs ga prihája,
kí nemre do nyega, kaj bi 'znyim gúcsao,
„'zivi Bence“ kricsí, za vsze nebi múcsao.
„Tü szo sztári Bence ? vidmo sztáro csonto!«
„nyí szo lúcsali dnesz frigaske tak krôto?“
„sto je sálo Benca ? peklénszka kotriga !
gori bi trbelo obésziti toga!“

„Gde szo sztári Bence ? dárdos Toldi voja ?
zdignimo ji gori, da ji vszáki szpozna!«
zdignimo, zdignimo ! vé nász je zadoszta,
etak né ! zevszém vküp da sze hitrê szkoncsa !
Z tém k nyem vderéjo kelkim je mogôcse,
i Benceti konyi podvr'zejo plécse,
zaprva sze mecse kony, geto je plasen,
potom i v tô zvolí, da je jáko trüden.

Szkoro bi szirmacsek vu trésliko szpadno,
vidôcs, kaj ga je Bôg natelko pozdigno,
z dvôma glávoma je nebô'ze zdaj véksi,
konya i nyegva sze vídi vö na plécsi.
Gléda na dvá kraja, naprê ino nazáj,
„bôg moj, bôg moj!“ telko zná govoriti zdaj;
„bôg moj, bôg moj! ênye, no, sto bi eto znao?“
trga recsi i septá: „nigdár nebi stímao!“

Toldi je pa naprê z goszpodôv potívao,
vszo 'zaloszt i mantró vecs i vecs nasztran djao,
nazáj, nazáj glédao na szluga obládnoszt,
szmejécs sze, lehko ga mantrá nevoscscénoszt?
K csemi nevoscscénoszt? kaj ga szvét postúje?
gde je gôszta prijéten, pesz tam ne gladúje?
zvôntoga je on 'ze tao szvoj vu díki vzéo,
ali dnesz de vu nyê escse véksega méo.

Ár gda 'ze v Pest váras prídejo, vídi sze
z lüdsztvom naklajene vszepovszéd vilice;
i te, csi bi szam král priso sze, znábídti
telko glédcov nebi moglo vküperprídti.

Niti szo në glédcí tēj: vszákoga vúsztá
„zívi Toldi, 'zívi!“ szo na tô odprêta;
vküp sze vdári glász, i tēmvecs: gôle sztené
ôzdalecs krícsíjo Toldiovo imé.

Vszáki oblok odprêt, i pun gláv cslovecsi,
tak da pô ti zádnyi vecs nika ne vídi,
vszáke hí'ze szlemen právo grívo szedlo,
gde trobécsi dremli porédi gêzdíjo.
Niki szo na rôrov temena szplezili,
i kak vöternice z rokámi v zrák bili,
zevszê krajôv, v ménsem i véksem mertúki,
sze csúti dá té glász: „Toldi, 'zívi Toldi!“

Sztáromi Miklosi sze obráz razvedrí,
mrácsne 'zalosztí nôcs z'aj na nyem ne szedí,
taksa je néba, csi sze oblák raz'zené,
i v erdêcsem zráki ide szún za goré.

Sto bi miszlo, kaj bi ono vcsaszí zajslo,
radosztí trák szíja, gde je ono vkraj slo,
ni száma kapla je në szkuza na pôli
gdate, nego li dz'ünd'z na brêgi i v dôli.

Kamakoli gléda on, drúgo ne vídi,
kak veszéli pogléd vnôgo jezér lüdi,
sztépane klobúke, rôk kumesz dr'zánye,
kak veszéli lüdi radosztí znaménye.

Vídti sze dájo vu vszê hí'z oblóki
veszelécse goszpé z sztépanimi rôbci,
krícsécs nyegvo imé; ali veszne nyí krícs
v hrabuki, kak v zvíri zráka zümzum vcsélic.

Na ednôk, kak ploja, zácsajo kapati
prekészne jeszeni gingavi otroci:
koríne i vénci, trde zime zrászi,
steri, kak lêpi glász, 'zívéjo i vszmríti.
Káplejo na nyega, káplejo na konya,
pred nyim i za nyim — na pôt nyega hôda.
v Pesti i v Búdini, dokecs v grád ne príde,
gde, goszpodo proszécés, Toldi malo sztáne:

„Drági prijátelje, ké szem jasz navékse
zvao v velíki bojnaj pod ró'zjé domácsé,
zdaj sze odlôcste vi od mé, i neszte glász,
kaj jasz nemam dugo osztánoti od vász.
Mam eti kucsico i 'ze jé trí létá,
kaj szem ni sztopája vcsíno k-nyê od szvéta;
kak dober vért bi jo rad poglédno
jeli jo je vihér në z grúnta tá píno.

Doli vr'zem eto halo i ôpravo,
i muji sze mi je szamomi potrêbno
Prásen je tél bojne, në kak tél palacsov,
z prájom szo pokriti obrázi vojníkov.
Vém sze lehko príme i mené csisztôcsé,
da me gorívmeme précsimbna palacsá,
zgrábi sze i na me' cifrasztêsa cota;
eh brátci, vidlíte, tak oprávlén bom; ka!“

Nebi vörvali, ka je Toldi oblúbo,
kaj bi gvúsno szpuno nyim dáno oblúbo,
nebi ga púsztíli, da nebi prav znali,
kaj je në prelomo récsi v níksem táli.
Vúpajo sze vu nyem, i batrívno szmêjo
ídti, da od vszega králi glász neszéjo,
sztári vítész sze pa i te verén szluga
z krícsom „naj 'zívéta“ do dômi szprevájá.

(Nádáljávanye príde.)

? Ka darújes tí na ?
„DIACSKI DOM“ ?

Prêkmurja znameniti evang. mô'zje.

(Nadaljávanye.)

Terplán Sándor

1816—1858.

Narôdo sze je 1816. máj. 1. v-Ivanovci. 1838. augusztus mészeca je pozváni v Püconce za kaplána k Berke Ferenc dühovniki. Berke Ferenc je 1841. febr. 10. mrô, Terplán kak kaplan je escse do nov. 30. toga leta paszorizêrao gmâno, potom za volo vôtle mencse osztavo gmâno i od Adventszke prve nedele notri do 4. febr. 1842. je szírotinszka i osztávlena bíla gmâna, escse i k-Koledne szvétke tüdi. Britko je bílô gmâni trpeti, ka je nyéna cérkev nêmo sztála v-Adventi i Koledne szvétke i nê ga bílô, kí bi vu fasenszkom cajti zdávao. Po vnôgoj szmecszenosztí szo ti verni i negyenyeni verníki 1842. febr. 4. nazájripelali Terplána i 1844. nov. 17-ga je szpelani v szvojo csészti, kak r. dühovnik. (Od 'zmécsav Terplánovoga odebéranya ednôk poszebno bomo píszali. Red.)

Terplán szo velike znánosztí, nevkleknyene vôle, neobrúdjene delavnosztí navdúseni predgar bílí, kí szo vu szvojem krátkom vrêmeni szvojega dühovnikszta velika dela doprineszli, záto szo predevszêm püconszke fare nepozábleni dühovnik. Za cajta nyihovoga dühovnikszta v 1844. je törem z plejom pokrití; 1848 je zídana vérsztvinszka hramba pri farofi; 1850. leta je küpleni na Gorici od grofa Battyányi Artura 8 púgov 330 □ velíki trávník za 750 srebrni rajnski; 1853, leta na I. Advenszko nedelo sze vu nüc vzejeo Kardosove peszmene knige meszto Barloyi. 1855—56. leta z neszpáratnov vrêlosztjov, po vecs nerodni, jalovi létí. je sztára z-zagdilami pomosznicsívana prôsztá cérkev v ôszvetno sztávo z-stokafôrom, z-nôvim kôrusom, z-nôvim oltárom i predgancov predešana i povéksana, da nyê je nê bílô dalecs pára. Z-nevoscsénosztjov szo glédali na nyô drúge vere lüdjé. Od sztári lüdi szem csüo gúcsati, ka kak ôrocsno je merkao na delavce i mestre, da delo v rédi ide. Od cêloga dela je tocsen

dnévník pelao. (Tá cérkev je v 1909. leti, za dühovnikszta Porkoláb Gyulo, pá znôva predešana i v-moderno sztávo posztávlena.) Z osztrim szvojem govorényem szo vszígdar, gdakoli je kâ potrêbno bílô szprávlati, na veliko áldovnoszt znali potbüditi szvoje verníke. Z-szamovolni dárov szo szpravili v-cérkev lépej na 22 klücsov dvomanuálne orgole (zdâ 'ze tüdi drúge jesztejo v-nyê), na stere je brezi vöname-távanya 2711.32 srebrni rajnskov szamovolni áldovov vküpprineseno. Vu onom vrêmeni je tô prevelika suma bíla. Vszi daritelje szo v poszebnoj vönastampanoj knízici po iméni ovekivecseni. Nájvecs, 340 rajnski szo Polancsarje darúvali. Poszvetsávanye orgol je na 1858. márc 25 ga dokoncsano. Ali rávno eden tjeden prvle, 1858. márc 18-ga je Terplána ono toplo szrdcé mrzlo pôsztao, stero je nateliko znalo hicati, podêzigati verníke na pri-násanye szvétí áldovov.

Té dühovnik tak, da bi nyemi od Bôga nazvêsztseno bílô, ka sze more pascsiti, je pôleg velikoga poszla gmajne szvoje na cérkevno ga 'zítka ôcvetek glédôcs, escse kak píszátel szí evangelicsánov nepozábleno zahválnoszt vözbojüvao. Na szlovenszki jezik je doj obrno 'Zoltáre, Biblinszke histôrie z-sztároga i nôvoga zákona, 52—52 histôrii, stere szo vu soláj pôleg evangelioma tüdi cstenyá knige bílé. Napiszao je eden máli kátekizmus za deco, v1845. leti vödáni obrvim. — Krsztsanszke ABC, ali szí zaprvo vcsenyé krsztsanszke szv. vere, vödáno 1848 leti; té knige sze vu ev. soláj v-vecs mésztaj i dneszdén nücajo. Zvön toga kelko prílicsni predg, molitvi i mrtvecsni szlobôdov jeszte i dneszdén vu rázlocsni farofaj, steri szo odnyegovi rôk popiszane za one dühovnike, kí neznajôcsi szlovenszki jezik, szo je hasznovito nücali pri szvojem pozványi. Nê je tak csüdo, csi je té cslovek, steri je za velikoga poszla gmajne volo, (te je escse szobotska, morávszka, dolnya len-davszka k-püconszkoj szlíhsila), kak szo tô segô meli od nyega gúcsati, ka je cêli dén napôtí, v-nocsi pa pri sztôli pri píszanyi i kí je pri zrászi szlaboga têla i bár krepkoga dühá, malo nágie nature bio, —

od vnôgoga dela pred vrêmenom liki vküp zdrúzgani, vu nâlepsoj 'zítka sztaroszti, pred cajtom premíno na veliko 'zaloszť verníkom i na zgúbicsek prêkmurszke ev. cêrkvi i vu szírotinsztvo posztavo lübléno tlvárisico z-dvema neoszovlenima szírotícsoma, z-steriva je te sztarêsi szledi v-Petrôvci, kak dühovník prêk stirideszét lét delao vu goricaj goszpodnovi, te mlâsi pa právdeník (szodec) escse i dnesz, vu eti redôv píszana vrêmeni vu Kôszegi itak 'zivé i kak szvetszki csesztník je neobtrúdnô delao v-cêlom szvojem 'zítki i odprávla dneszdén ev. cêrkvi naprêidenya pozványe.

(Nadaljávanye príde.)

Csi scséte, naj má nasa cêrkev zadoszta verni, dú'znoszti znajôcsi, vrêli, ômurni kántorvucsitelov i dühovníkov i katehetov, podpérajte DIACSKI DOM!

Podpornice szpráviscse.

Prêkmurszke ev. sinyoríje podpornica je szvoje létno szpráviscse 1925. jun. 29. v G. Petrovci dr'zála pod predszedníksztvom Siftár Károlya i Kühár Jó'zefa, stero szo cêrkevni predszedník z-vrêlov molítvov ôdprli i potom naprêdáli szvoje naznanenye od ednoga leta dela guscése.

Naznányajo, ka bár szo oni vsze doprineszli za volo dárov pobéranya, i bár szo nisterne gmáne zaisztino hvále vrêdnô vrêloszt szkázale, nâszhaj je dônok ménsi od prvêsega leta, no csi nase potrebsíne szo escse od prvêsega leta vékse. Diacski Dom neodlásano escse vu tekôcsem leti moremo povéksati; zvôn toga z-pomocsjôv podpornice vsze moremo doprineszti, naj na nase sinyoríje dvôma krajoma, tak na nájpogübelnêsem meszti sztojécsivi, nájménsivi i nájmlâjsivi dvê nasivi na szírotinsztvo szpádnovenivi gmáni kém prvle k-voditeli, pasztéri prideta.

Ka nase letosnye safarüvanye nemre csákani i 'zelen nâszhaj neprêpokázati, tomi je z-tála zrok veliko zmenkanye pênež; nase lüdsztvo vu 'zítka boji szploj brez materiálne skéri sztojí, pri vnôgon meszti escse na te nájpotrebnêse vszákdenénnye recsí niti nezíde; — drúgi zrok je pa, ka nasi verníci escse itak nescsejo na pamet

vzêti ono veliko pogübelnoszi, stera sze v Prêkmurji prebítki evang. cêrkvi protí.

Kakstécs je velko zmenkanye pênež i szírmastvo, nedá sze vervati, ka csi jeszte edno malo vadlíványa i cêrkvi lübéznoszti vu nasem szrdci, ka na oltár podpornice vszaka dûsa 1 dinár aldüvati nebi mogla. V Prêkmurji jeszte blúzi 25.000 ev. dûs, tak kamcsi létno 25.000 dinárov bi sze dalô vküpszpraviti. Tô bi pa 'ze prestímana suma bila na zavêzúvanye, na vrácsanyé nasi bolécsi rón.

Tretji zrok málicskoszti podporniskoga pobéranya pa vu nemárnoszti nasi gmánszki voditelov i nasi naprêhodécsi mámo iszkati. Okoli pobéranya na vnôgom meszti nepokázejo vö takso vrêloszt, kak bi potrebná bila, nasa podporniska zapovedávanya i nase vorcane ignorirajo. Na vnôgom meszti sze zadovolijo z notriposzlányem ednoga máloga offertoriuma, z pobéranyem po soláj i po hízaj sze pa nescsejo mantrati. — Tô je nê prav! Naso cêrkev zvôn dobrotivnoga Bogá szamo li áldovagotovnoszt dr'zi gori. Té ogea 'zariti trbê, ár csi té vövgászne, hitroma sze znícsi nasa cêrkev tüdi. — Gda záto veliko zahválnoszt vadlújemo onim gmánam i verníkom. kí szo do tegamao tüdi vrêli i navdüseni podporniki bíli gyámintézeti, proszimo gyülês, naj po pôti sinyoríje povelênnye dá vszem gmánam, da potomtoga podpornice vorcane szigurno postüvâvsi, okoli pobéranya nájvékso vrêloszt i delavnoszt pokázejo vö.

Szpráviscse naprêdávanye na znánye vzeme i odobri. Zahválnoszt szvojo vadlúje poszebnô Szobotskoj gmáni, stera je pri pobéranyi dárov na podpornico nájvékso vrêloszt szkázala.

2) Podpornice pêneznik, Fliszár János, naprêdájó racsune, pôleg steri sze vídi, ka szo na podpornico do tegamao szledécsi dári prisli vküper: 1) Bodonci 1,555·25; 2) D. Lendava —; 3) Domankisevci 186; 4) G. Petrovci 550; 5) G. Szlavecsi 766; 6) Hodos 638·35; 7) Krízevci 572; 8) Moravci 1,048·50; 9. Murszka Szobota 4,668·25; 10) Puconci 2,990·25, pri prvêsem sinyoríje gyülêsi dr'zání offert. 909·75; interes 590·68; lánszki osztánek 11,991·99. Vszevküp 26,467·02. — Vödávanya je bílô pôleg zrende-líványa lánszkoga szpráviscsa vszevküp 13,520 din. Osztánek je: 12,947·02 din.

Szpráviscse pêneznika neobtrúdjeno delanye toplo zahváli i racsúne nyegove odobri.

3. Goritálanye zgoránye sume sze etak szkoncsa :

Diacskomi Dómi 8000, D. Lendavi 2000, G. Szlavecsam 2000, Novi-Vrbaszkomi diakonisz szpráviscsi 800 din. sze naj dá ; goriosztányeni 147-02 din. sze pa ná prêkodeszé na racsun prisesztoga leta.

Zatém je predszednik szpráviscse zaključso.

! Podpérajte DIACSKI DOM !
! Pobérajte i darújte dáre !

Kupsinci.

Nepozábleno lêpi znameniti dén je meo juliusa 5-ga eden máli sereg Kupsinszki evang. vernikov. Szvojega dávnoga zelénaya, prêk ednoga leta trpécse velike szvoje navdüsenosztí, verevrélosztí, z-sterov je tú navdéhnyeni bio mládi i sztári, szirmák i bogátec, móz i zena, telkoga aldüvanya nászhaj, dela—boja szád, drági kincs szvoj, nôví viziki zvoník i lêpi zvon je pokazao notri Bôgi i velikoj vno'zini lüdsztva zevszé krajôv vküpepridôcsoj te máli nevkleknyeni sereg, Z-30 drü'zin sztojécsi. Te máli sereg, pri szvojem szná'žnom zvoníki i zvoné sztojécsi, je nazveszt-sávao vszákomi tá prihájajôcsemi sze radüvat : „Dvojnoszt, cágloszt, bojazen odhájj! Vere angel je bio znami, steri vsze 'zmécsave, zádeve, sztiszkávanye, vihére premága!

Preminôcse leto je zozídani 'ze gori zvoník. 27 m. je viziki. Fundus za nyega i potreben pészek szo Norcsics Ivan z-szvojov familijov darüvali, potreben lesz za rust pa Huszár Stevan. Nyidva szta bilá tüdi cêlomi deli büdécsivi dúsi, vszé szkrbi noszitela, pri malovernosztí drügi negenyenivi pecsáni. Norcsics Ivan szo lovine pêneze, stere bi escse na prisesztoga lèta dúzni bilí placüvati, na pomôcs toga plemenitoga cila, 'ze vsze naprêdoliplácsali. Vsze potrebne foringe je tüdi ti 30 drü'zin dalô ; rávnotak vsze pészke delavce. Bilí szo taksi szirmácke, kí szo szi niti nê sli v Slavonijo krüh pripravlat, nego domáosztánovsi szo pomágali pri zidanyi, 40—50 delavcov darüvavsi. Na pomôcs szo bilí pri deli escse deca, podpérali szo te máli sereg mórálno i materiálno tüdi katholicsanci. Gotóví pêneze je cój plácsalo ti 30 drü'zin na vszáko dúso 920 kor., i na plüg

718 kor. Na níkake je prislo 20—30,000 koron, tak velka suma, kakse szo nindri indri nê znášli nasi verníci. Zaisztino szvoje znoje na zlát, na d'zúnd'z preobrnyene szo zozídali, tú notri vu zvoník. Nakleknemo sze pred velikosztjov áldovov prinesenyá tê 30 familj!

Zvon je 3-30 q 'zmécse, kosta 20-000 din., v Maribori je zlejáni. Z-Szobotske cêrkvi je szprávleni domô isztí dén po Bo'zój szlú'zbi. Vesz z-korinami opleteni zvon szo banderisti, v belo-oblecsene deklíne i velika vno'zina med igranyem Sstrukovszke bande szprevájali do zvoníka. Po cêloj obcsíne presztranoj cesztí szmo vídili okün-csana vráta z-lêpimi napiszkami goriposztávlena. Z-veszeljom szo prijéti k-poszvetšüvanyi pozváni Szobotski i Püconszki dühovnik.

Pri poszvetšüvanyi je fárna dalárda pod vodsztvom Ruzsa kántora vecs lêpi peszem popevala. Luthár dühovnik szo predgali pôleg eti rêcsi : »Ne boj sze máli sereg ; ár sze je dopadnolo Ocsi vasemi dati vám králevszto.« (Lk. 12, 32.). Kováts sinyôr szo pa goriposztvétíli zvoník i zvon, steri je potom goripotégnyeni vu törem i za edno malo szmo 'ze szlíhsali nyegov lêpi mocsen glász, te máli sereg radosztí szkuze polevajôcs. Toga máloga serega edna navdüseno kotriga sze je nê vcsákala etoga blagoszlovlenoga dnéva, prvle sze je odszelila v nebeszki Kanaán, kama de zvoná glász vsze ove prvle—szledi tüdi szprevájao.

Kak z-radosztjov csüjemo, küpsinszki ev. veránci, steri k-szprávlányi zvoníka i zvoná szo nê coj bilí, namenyávajo zdá vu te lêpi törem te drügi zvon küpiti, malo véksega. Tak i té bode lêpo i vugodno verebratov v jedinsztvi vküprebivanye!

Naszlêdnye pa te máli sereg i na etom mesztí toplo zahválnoszt vadlúje vszem oním dobrim dúsam, kí szo ga podpérali vu tom Bôgi prijétnom deli v-60 obcsinaj z-naszledüvajôcsími sumami :

Tisina 1 dolár i 375 Din., Tropovci 50 din., Veščica 1395 din., Gradišče 692, Krajna 240, Gederovci 425, Csernelavci 1 dolar i 1080 din., Polana 526, Predanovci 633, M. Szobota 1 dolár i 3744 din., Rankovci 405, Püconci 857, Gorica 269, Márkisevci 212, Borejci 966, Sztrükovci 720, Dankovci 235, Brezovci 471, Zenkovci 522, Bodonci 452, Csnci i Krog 290, Szodisinci i M. Petrovci 435. Szkakovci 228, Vanecsa 361, Moscsanci 243, Kupsinszki Bánfi kovács 65, Martjanci

364, Pužavci 483, Beznovci 132, Nemcsavci 234, Lemerje 485, Salamenci 392, Radgonya 310, Szebeborci 549, Vadarci 244, Norsinci 29, Radenci 80, Sztányovci 892, Bokrecsi 234, Sálóvci 479, Hodos 357, G. Petrovci 433, Tesanovci 726, Križevci 295, Odrijanci 170, Sülinci 100, Domankisavci 406, Zsenavli 106. Moránovci 83, Dolina 88, Krplivnik 63, Lucova 67, Dolina 88, Peszkovci 147, Krnci 120, Vučagomila 58, Otovci 98, Macskovci 93, Zágreb 350, Küstanovci 58 Din. Tõ je vszevkup 24,965 Din. i 3 dol.

Podpérajte

„DÜSEVNI LISZT“!!

Rázlocsni máli glászi.

Nõvi evang. dühovnik i sinyõr. Za volo tézkoga betega szo Frigyes May dühovnik i sinyõr v Celji dolizahválili z-szvoje csészti. 25 lét szo delali v Celji. Na nyihovo meszto za dühovnika je jua. 16-ga Gerhard May kaplán odebráni, za sinyõra pa Baron János mariborszki dühovnik.

Velike poplave szo bilé v Galiciji. Doszta híz je porüseni. Vnogo lüdi sze je vtopilo.

V Kaliforniji je katastrofalen zemlétrõsz bio. 65 oszeb je mrtvi, Skoda sze cení na 30 milijonov dolarov.

Od prem. Gyurátz püspeka sze je eden nas Fokovszki nepodpízani cstítel v szledécsi genlívi redáj szpõmeno: »v-Düsevnom liszti« szpízszano nirtelnoszt nasega lüblénoga püspeka, Gyurátz Ferenc, szem z-potrím szrdcom vöprecto. Szkuzé szo mi tüdi z-õcsi tekle, ka eden táksi znameniti cslovek tüdi more mréti: Sészt predg szem csüo cd nyih, 1 v Križevci, 1 v Szoboti, 1 v Fõkovci (fokovszko szem nikelko doli meo szpízszano i sajnálivam, ka sze mi je zatepla); ð szem pa poszlüso v Pápi, gda szem szli'zo pri szoldákaj 1890—91. leti, gda szo escse tak mészlim, nõ püspek bilí. Naj pocsívajo vu méri Goszpodnovom! Priloženo poslem pri 1900. leta dr'žanoj cérkevnoj vizitácii vödáno khorusno peszem, stera je popévana bila v-Szobocskoj cérkvi. Obdr'zao szem jo na szpõmenek, zdâ jo pa poslem sinyõrszkoj knigárnici na szpõmenek. Na goridr'žanye „D. L.“ tüdi poslem 5 din.“ Tõ lèpo píszmo nepotrebüje komentára.

Darüvanye na D. Dom v Püconszkoj fari. Benko Kalman Brezovci, Gorza Miklós Andrèci 10—10, Kolosa János Andrèci 15, Novák Józef Panovci 10, Fuisz Karolina Lemerje 5, Norcsics Karolina Csernelavci 20, Skrilec Stevan Markisavci 10, Sostaréc János Szombathely 50, Horváth János Gorica 10, Podleszek Stevan Szebeborci 10, Fliszár Ferenc Brezovci 10, Boldizár Stevan Salamenci 10, Bánfi Józef Savnica 10, Luthár Dező Szebeborci 10, Santavec Mátyás Moscsanci 5, Vreccics Iván Vanecsa 30, Fartély Iván Gorica 10, Titán Józef Puconci 100, Bohar Ivan Moscsanci 10, Skrilec Stevan Lemerje 15, Péntek Józef Polana 15, Bokan Ivan Zenkovci 20, Brglesz Ferenc Vanecsa 10, vdov. Zibrik Ferenc S. Bethlehem 50, Trmlia Stevan Vanecsa 10, Kolár János Vanecsa 10, Kolosa Mária Dolina 10, Bánfi Miklós Peczarovci 50 dinárov. Nadale je na izsti cíl darüvano: Dr. Skerlák fiskális z-Titán Horvát féle to'zbé zglíhanya na D. D. aldüvani dár 200 din., dr. Vesnik Slavko fiskális z-Luthár (Gorica) Bükvics féle to'zbé zglíhanya na D. D. aldüvani dár 50 din Sárkány Ferenc z-Kermedina 100 din. K-zidanyi szo dáli: Z-Murske Sobote Benkó Stevana familia 50 kubikov sodera na szvojoj foringi táposztávlenoga. Vszem daritelom nájtöplésa hvála!

Lemerszki verníci szo szi 'ze zozídati dáli zvonik i aug. 1 ga szo med velikov radosztjov domõpripelali te drügi zvon tüdi.

V-Morávci pri cérkvi je lèpi, zmo'zen törem szploh gotov. Zdâ escse okõli cérkvi sze odprávlajo rázlocsna restauríránya dela.

Andrècsarov nõvi zvonik, tüdi nede dugo, ka bode zgotovleni.

Szamovolni dári na goridr'žanye i rászirjávanye Düsevnoga Liszta. Kolosa János Andrèci 5 D., Kühár Sándor 'zupán Puconci 5 D., Dr. Popp Filip sinyõr Zágreb 50 D., Vezér Józef Martjanci 10 D., Temlin Stevan Trbovlje 2-5 D., Kolosa János Dolina 10, Bohár Iván Moscsanci 10 Din. — Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Politicsen 'zítek. Radicsevci szo sze sze zglíhali z radikáli. Na meszto 4 demokrátzski minisztröv szo zdâ 4 Radicsevci prisli v vládo. Radics i nyegove partáje vszi dotégamao zaprèti voditelje szo na szlõbod püsztzeni. V-parlamenti szo na 4 mészcece páli dvanájsztine dovoljene. Delo v parlamenti de zdâ pár mészcecov pocsívalo.

Med csehi i med Vatikánom je oszter boj nasztano. Csehi szo med velikov ôszvetnosztjov szvetili nêdávno Husz János reformátora i mantrnika dr'závni szvétek. Na tó je Vatikán nazáj pôzvaó szvojeqa követa, csehi pa zatém szvojeqa. V-Prági je 6000, v Plzni 1400 osob vösztôpilo z r. kat. cêrkvi i indri tüdi vnôgi priszpodobno csiníjo.

Schumacher Sámuel peszlánc, zimonjszki dühovnik i szlavonszki sinyôr szo z-szvoje dühovnikszke i sinyôrszke csészti dolizahválili.

Bácska evang. sinyoríja szi je Szmik Gyula sztaribecsejszkoga patikárusa odebrála za szvojeqa inspektora. Bôg dáj, naj tó szvojo pré-cimbno, z-ednim podgovorno csészti dúgi cajt szpunnyávajo na dobro nasoj cêrkvi!

Zalivanya glászi. 'Zitka i szmrti Gosz-pôd je prevecs pregledno vu 'znyecaj itak zmenkanye trpécso naso evang. cêrkev, gda je k-szebi pozvaó nedávno Ponyiczky Pavel Novibecsejszkoga (Banat) dühovnika, sztarosztí szvoje 32 leti, i dvá velikoga vüpanya mladénca, Klaar vrbászkoga i Dietrich oszjieszkoga teologusa.

V-Maroki (Afrika), kak je znáno szo sze prvle spanyolje; zdâ sze pa francuzi 'ze dugsi cajt bojnajo z-dosztim zgübücskom.

Zárok. Titán Jó'zef puconszki vucsitel szo szi zarôcsili Kúmin Marisko z-Vescsice. Doszta blagoszlova i blájzensztva 'zelémo nyima z-isztinszkim szrdcom!

Francúzi zácsajo vöprázniti nemsko Ruhrszko krajíno.

Velike povodni szo bilé na Koreji (A'zija), v-steri sze je vtôpilo 7000 lüdi.

Na Angleskem je 1,290,000 brezposzelni lüdi. Med delavsztvom je veliko nezadovolsztvo.

Grozen ogenj je bio v Ateni. Pogorelo je doszta 'zivisa, oblecsala i drúge potrebcsine od ameriskoga podpornoga drüstva za pomocs onim grskim neszrecsnim lüdém poszlanoga, steri szo z Male A'zije mogli pobegnoti. Skodo ceníjo na 1 milion dolárov.

V-Ameriki je 17,740.236 autobusov v obracsáji. 1924-ga je od autobusov 19,000 szmrtnoga pripetjá bilô; dnévno 52 merjéta od automobilszke neszrecse.

Lêpi dár na D. Dom. Vljaj Ferenc predanovszki poszesztnik i gosztilnicar, ete vszákoga dobroga dugoványa i vszákoga vu potrebcsini

bodôcsega csloveka vrêli i gotov podporník, kak szo na znánye vzéli, ka sze D. Dom zida, taki szo, brez vszáke poszebne prosnye, za vsze stoke k-dvéram i ôknam, szúhi rasztov lész, kak lübézni dár na D. Dom goriponúdili. Vljaj Ferenc escse delinsztva lêpi szpômenki prikapcsújejo ktomi raméki i z-szrdcá sze radújeto nyega povék-sávanyi. Bôg nyim lêpo pláti na dári!

Nase sinyoríje poszlanci na 'zinat. Nasa sinyoríja 12 poszlancov posle na 'zinat. Kováts Stevan sinyôr i sinyoríje inspektor, Beako Jó'zef, pôleg csészti vzemeta tao na 'zinati; 10 poszlancov szo pa gmáne odebrále. Odebráni szo z-cêrkevne sztráni: Darvas Aladár, Godina Stevan, Heiner Géza, Luthár Ádám, Siftár Károly dühovnicke, z-szvetiszke sztráni pa: Stftár Géza, Dr. Skerlák Aladár, Dr. Vucsák István, Kükár Jó'zef (Tesanovszki) i Vezér Geza. — Gda sze pozové vküper 'zinat, nam je escse nê znáno.

Zapotrêbno dr'zimo goripozvati postüvani cstiteľov, trsztcov i mestrov pazko na 1926-to leto znôva vödáni „EVANG. KALENDARI“, steri je z'e pod stampnyem, da gledécsi na szvoji trstv podigávanye i rászürjávanye, té prilike nezamüdíjo i v-nyem sze z-naznanüvanyem szpoznati dájo. Reklám je vszígðár na haszek trsztcí i mestri. Evang. Kalendari je nájbole rászürjeni i prijéten stamp v Prêkmurji i 'znyim nê szebicsni, nego obszinszki dobrotivni cil szlüzimo. Naznanüvanya cêna de od lânszke bole ponižana, ár trstva bo'znê idejo. Cstiteľje pa dobíjo pá v-tom kalendariji szrdce obeszeljávjôcsa lêpa návucsna cstenyá.

Lasztníki goríc morejo naznaniti najkesznê do 1. szeptembra prisztójnami poglavarsztvi, kelko vína sze trôstajo, da sze nyim odpüsztí dr'závna trosarina od onoga vína, stero za domácso potrebo bode.

Veszéli glász nam je prisao z-Goricskoga. Nê szmo sze vkanili vu nasem vüpanyi, stero mámo do té nasi tam 'zivécsi vrli i vrêli veredományi. Kak nam písejo Krízevuszki g. dühovnik, za rust Diacszkoga Dôma potrêben lész je 'ze vsze vküpszproseni, vküpdarüvani, vküppipelani, tesejo ga pod vodsztvom Kozic Jó'zef krízevuszke fare vrêdnoga pêneznika i pecskovszkoga rítara. Okôli 10-ga 'ze vsze lész vöszteszanoga na vagone szprávíjo. Poszebno z-radoztjov zamerkamó eli, ka szo Domanjsovszki verníci letosz 'ze vösztôpili z-szvoje rezisztencije i mlácsnoszti. Darüvali szo

niká pénez na D. Dom i na Podpornico, zdâ pa szlihsavsi, ka v Krízevci nêga zadoszta primernoga leszá, szo taki gori ponüdili szvojo pomôcs Krízevskomi g. dühovniki, kí cêlo tó lészno akcijo trüdanemilüvájôcs pelajo. G. dühovnik szo na tó v Domanjsevece poszlali g. Dsuban kántorvucsitela, za volo leszá i dôbili szo 18 lêpi lôdov, stere szo zamí 'ze tüdi gori v-Krízevce pripelali, gde sze vösztesejo. Z-zahválnim obcsütényem eszi zamerkamo vszê darüvájôcsi verníkov i obcsiniména. Hodos 20 lôdov, Sálóvci 17 lôdov vösztevsana i na vagon szprávléno. Z-Peszkôvec: Kozic Ádám, Kovács Ferenc, Rüzics Jo'zef, Kozic János, Kücsán Jo'zefova, Kutos Sándor, Kozic Károly, Zsupanek Peter, Breszkocs Stevan, Kozic Adám (35.), Rüzics János, Rüzics Ádám. Bejek Jo'zef, Kozic Jo'zef rihtar 1—1 lôd; Rüzics Sándor, Kozic Jo'zef (41), Kozic Jo'zef (30), Rüzics Stevan, Balek Ferenc, Csahuk Stevan, Kücsán János, Kardos Ádám, Bejek Lajos, Bejek János, Bejek Károly, Kozic Lajos 1—1 foringo. — Z-Krízevec: Hári Stevanova, Hári János (99), Hári János (87), Kücsán Peter, Kücsán Sándor, Kücsán Mátyás, Kücsán Jo'zef, Csahuk Jo'zef, Kücsán János, Drünzsin Ferenc, Küronya Adrásóva, Kücsán Ádám, Luthár Peter, Kücsán Peter, Kücsán Sándor, Andrejek Peter, Hári Lajos, Fli-szár György; Zakócs Jo'zef, Hári János, Hári Jo'zef, Hári Ádám, Küronya Sándor, Szmodis Lajos, Kercsmár János, Csahuk Jo'zef, Császár János, Kercsmár Lajos, Kercsmár János, Osvatics Viktor, Gergár Lajos, Csahuk Lajos 1—1 lôd; Kücsán András, Barbér Ivan, Kücsán Ferenc, Kücsán János, Küronya Peter, Küronya Stevan, Küronya János, Küronya Ádám, Zsupanek Stevan, Kücsán Pál, Hári Ádám, Csahuk Sándor, Luthár Stevan, Olasz Ádám, Kücsán Mihály, Gergár Jakob, Csahuk Jo'zef, Závec Stevan, Luthár Éva, Ocek György, Horváth Jo'zef, Kücsán Sándor, Gergár Lajos, Novák Vincéné, Novák Lajos, Kercsmár Károly, Kutos Stevan, Császár, György, Csahuk Lajos 1—1 foringo do farofa, gde de lész vösztezani. Z-Domanjsovec: Vezér Károly (kí szo sze tüdi nájevcs trüdili za té lêpi cio), Osváth Jo'zef, Vas, Jo'zef, Sebök Ferenc, Szép Mihály, Osváth Jo'zef, Kalamár Sándor, Császár Jo'zef, Bedöke Géza, Bedöke Peter, Bedöke Ferenc, Bedöke István, Horváth János, Kercsmár János, Sebök Jo'zef, Pörs János, Sebök Jo'zef i Hári Jo'zef 1—1 lôd. — Vecsna hvála voditelom i daritelom! Bög nyim plácsaj vsze trüde, stere szo meli za tó vszê nász lübézni násztavo!

Klekl-na „Novinam“. Prevecs je mrzlivo pred nami, csi sto vszigidár v-drügom rova, vedno sze v-drügoga potíka, v-drügom iscse falinge, szebé pa za »nevkanyenoga« stíma. Za takse poznamo tüdi „Novine.“ Neradí odgovárjamo na pizá-rivanye Novin. Mücsali szmo, gda szo ete nas Liszt napádále: ka „sze dela norca z katoliskoga szvétoga leta,“ no csi szmo szamo krátke szpoz-návanye z históricsnimi djátkami dáli od nyega, szploh objektivno, ár szmo vu Novinaj szamo tel-

ko csteli od nyega: szvéto leto je, idite v'zvat lepoto Itálie. — Tüdi szmo mücsali, gda szo nam Novine na ôcsi vrgle, ka je nas Liszt né pizszo isztine od Proszécskevési zvonóv. Pa szo Novine z-szvojim napádom nezvolno tüdi potrdile naso to'zbo, ár csi v-pogodbi »nega rêcsi notri, ka ne-bi szmele szv. podobe príditi na zvon, toga tüdi nega notri, ka bi szmele príditi. I ka szo dönok prisle gori, z-tém je taksim obcsinszkim zvonom, gde szo prebiválci dvôjega vadlúványa, nevtajeno r. kath. karakter dáni i za toga volo sze csütijo evangelicsanszki verníci za prekrátsene i za vöspilanc. Za té krivice volo szo sze tüdi tó'zili prinász. Bojdi szí pa na zvonáj podoba „szv. Jo'zefa“ ali „Hababuka,“ prôti nasemi vadlúványi i prôti nasoj düsnójevészti je, ár tajenyé vszáke cslovece szvétoszti je grüntno vcsenyé nase cêrkvi. — Nemremo pa mücsécs mímo idti kre tisztoza glásza, steroga szo Novine aug. 2-ga prineszle od nase sinyoríje gyülêsa. V-tom Vasem glászi, — z-sterim lí szebé blamírate, — ka jeszte, je vsze krivica i láz. I prevecs sze csüdivamo, ka sze pri tom Vasem glászi morete zezávati na „Mörszko Krajino“, od stere pár redov víse pisete: »Mörszkoj Krajini« je vsze prav, szamo malo predebelo »zlagano«. V 27. stev. Novin jul. 5. pa pisete: „Mi známo, da je Kúhari escse nyegova evangelicsanszka vera devéta briga . . . pa ka je prôti katolicsanszkoj veri escse bole, szovra'zno razpolózen.“ Kak te on pride do toga, ka napáda nedu'zne lüdi i z-la'znyivimi porocsili? i brániti sze scsète taksi (Kúhara), steri na vöro ne dájo nikaj, nego jim je tá szamo szredsztvo za brezvésztno hujszkanye.“ Mörszke Krajine reditel, zburkanye i szmetlingo iszkajôcs, je rêszan níká firkálivao od gyülêsa nase sinyoríje, ali nyegovo plüvanye je natelko niszkotno bilô, natelíko je né szhájalo z-isztinszke cêrkvi lübéznoszti, nego z-gôloga zadomescsávanya, z-detecsega truca nepremislenoszti, ka szmo niti né dr'zali za dosztojno i vrédno z-nase sztráni na nyé reagirati. Vász pa dönok pomirímo, ka je nase szprávicse vu lêpom rédi szplôh gladko i vu právom krsztsanszkom dühi doliteklo. G. Benko, nase sinyoríje inspektor szo pa doszta bole vu znánoszti szvoje podgovorne csészti, kakpa kabi ká táksega pravili, ka bi nyim Vi radi vu nyihova vúsztá dáli. Naszprôtno szo etak opomínali: „Szv. mati cêrkev je né szamo dühovnikszta, ali oblászti kotrig lasznosz, nego vszáksega evangelicsanszkoza csloveke. Za toga volo vszáki verník more obcsütiti, ka csi szv. m. cêrkvi kákso szlüzbo vcsini, Bôgi vcsiní szlüzbo.“ Nyihov cêli govor je tak lêpi, návucsen, büdécsi bio i na níkoga né dehonesztálni, ka je rávno etoga Liszta podgovorni reditel porácsao, náj sze v-celôti v protokol vzeme. Lehko ga precstéte, Goszpodje reditelje Novin, v-prvésoj numerí Düsevnoga Liszta! — Naszlédnye szamo escse tó zamerkamo, ka má zmenkanye vszáki cslovek; pri vász tüdi lehko nájdete zadoszta táksi. záto pomecste pred szvojjimi dverami.